

2=1 to pomeni

2 zavitka sta potrebna za eno pranje po Schichtovi metodi: Ženska hvala za namakanje zvečer, Schichtovo terpentinovo milo za enkratno izkuhanje prihodnje jutro.

TO JE CELO DELO PRI SCHICHTOVI METODI

Kardinal Hlond se poslovil od Slovencev

Poljski katoličani v stalnih stikih s Slovenci

Iz razgovora našega urednika s poljskim primasom

Ljubljana, 16. aprila 1934.

Ljubljana, 16. aprila.

Poljski primas kardinal Hlond, ki je bil nekaj dni v Sloveniji in se je udeležil cerkvenih slovesnosti na čast sv. Janezu Bosku, je danes ob pol eni popoldne odpotoval nazaj na Poljsko. Pred odhodom je na Rakovniku, kjer je stanoval, sprejel urednika »Slovenca«, ki se mu je zahvalil za toliko pozornost slovenskega ljudstva, katero mu je že od nekdaj drago. Pozornost so mu izkazale vse oblasti, državne, vojaške in cerkvene, da ne omenimo ljubeznivosti ljudstva, ki ga je povsod, kjerkoli se je pokazal, ginstivo pozdravljalo. Banovina in mesto sta dala na njegovo razpolago avtomobile ves čas njegovega bivanja v Ljubljani, le žal, da gostoljubnosti ni mogel bolj izkoristiti. Vojaška oblast pa je pripomogla toliko k včerajšnji proslavi! »Mudi se mi domov«, je rekel, »saj sem že en mesec z doma.«

Poljski primas je pohvalil slovenski katoliški tisk, ki mu je njegova organizacija že od nekdaj znana. »Ko bi imel jaz takšen tisk na razpolago...« je menil. Nadaljeval je nato, kako hoče katoliška Poljska pod avtoritativno oblastjo vrhovnega vodstva cerkve in v okviru Katoliške akcije posvetiti največjo pozornost katoliškemu tisku. Brez njega je vsak katoliški pokret v današnji idejni zmedini in duhovni razrvanosti neresen. Katol. tisk je izvršilni organ Katoliške akcije in podpiranje katoliškega tiska spada dandanes med osnovne naloge vsakega zavednega katoličana. Podpiranje katoliškega tiska je danes sedma cerkvena zapoved.

Kardinal-primas je omenil tudi velike na-pore, ki jih dela poljski episkopat, da bi ustvaril enotno in udarno gibanje katoliške akcije. Poljski škofje so se morali mnogo boriti, da so Katoliško akcijo izrgali iz območja splošnega državn. zakona v društvi ter dosegli, da je dobila poseben zakonski statut in posebne privilegije. Sedaj je bilo mogoče misliti na enotno organizacijo, ki bo veljala za vso Poljsko. Katoliška mladina, moška in ženska bo imela svoj organizatorični sedež v Poznanju, katoliške žene v Krakovu, katoliški možje v Varšavi. Toda primas Poljske ima najvišje vodstvo nad vsemi tremi velikimi odseki.

V teku razgovora je bilo omenjeno tudi pastirsko pismo vseh poljskih škofov, v katerem so pojasnili svoje stališče do nekega pokreta, ki si je nadejal ime »Liga mladine«. Pastirsko pismo ni bilo naperjeno proti »Strelecem«, ki so nevtralna organizacija in pripravljajo mladino samo na vojaško službo, pravno tako, kot »Mladina Poljska«, ki vrši isto vzgojo v okviru svojega katoliško-prosvetnega programa. Pač pa je bilo treba povedati, kaj je »Liga mladine« ter opozoriti vernike, da je brezverska in protiverska, da ni bila ustanovljena od vlade, kot se je govorilo, ampak, da so jo propagirali zasebniki. »To smo našim vernikom pojasnili«, je dejal kardinal Hlond, »da ne bo zmede in škodljivega slepomišljenja.«

Katolicizem na Poljskem je mlad, svež in borben in hoče v polni meri vršiti zgodovinsko nalogo, ki mu jo je Previdnost določila.

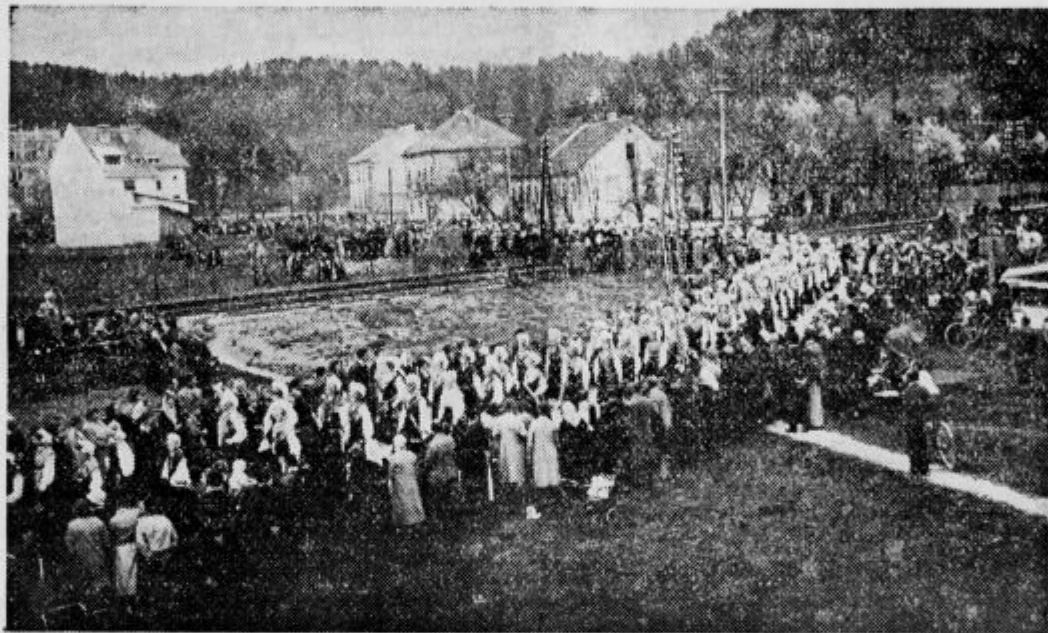
»Povejte svojim tovarišem tiska, da jih imam rad, da jih občudujem in da jim želim veliko sreče in blagoslova, ker vidim, da imajo veliko poguma. Slovence pa povejte, da imamo Poljaki radi vso Vašo veliko domovino in da smo zapovedali našim katoliškim voditeljem, naj obdrže stalne zveze s Slovenci in z vso Jugoslavijo, da se bomo drug od drugega učili za veličino naše narodne bodočnosti in za blagor katoliške cerkve, ki ji Vi na jugu in mi na severu služimo z isto vda-

no zvestobo. Z Bogom, živel tisk, živila Slo-

venija, živila Jugoslavija!« In avtomobil je odpeljal poljskega primasa, ki ga je spremljal škof dr. Njaradi, z Rakovnika proti kolodvoru. Ljudstvo mu je še na poti skozi mesto in na kolodvoru želelo prisrčni slovenski: Srečno!

Na kolodvoru so se poslovili od poljskega primasa, kardinala Hlonda, podban dr. Pirkmajer, general Cukavac, rektor univerze dr. Slavič, dr. Vončina, sal. inšpektor dr. Waland in ravnatelj Zajec.

Križevski unijatski škof Njaradi je davi maševal po vzhodnem obredu. On je blagoslovil kip sv. Janeza Boska na Rakovniku.

Narodne noše v nedeljski procesiji na Rakovniku

Foto: Kralj

Kaj je mafija

Bivši minister pravosodja g. Dimitrije Ljotić je v svojem listu »Otačščina« napisal zanimiv članek glede na Stavijskijevo afero na Francoskem. Ker se v Stavijskijevi aferi večkrat imenuje beseda »mafija«, g. minister to besedo razlaga in med drugim pravi:

»Mafija večkrat nima določenih oblik, pravil in stalnih članov. Mafijo večkrat veže samo določen cilj. Ko je ta dosežen, se članstvo razide. Drugič pa je mafija čisto pravilna družba, ki ima svoje organe, stroga pravila, znake za spoznavanje članstva med seboj, velika sredstva, izvrstno organizacijo...«

Najsi je bo mafija ene ali druge vrste, za seboj pa ima vedno vplivno časopisje, odločujoče činitelje v sodstvu, v parlamentih, v policiji, v vladi. Najbolj navaden način njihovega delovanja je, da kupujejo ljudi bodisi z denarijem ali drugimi uslugami: odlikovanji, napredovanji, imenovanji. Tisti, ki se ne dajo kupiti (teh pa ni veliko), so strahovani s terorjem. Kjer pa ne pomaže ne korupcija ne denar, pomaže politika; stvar, ki je mafiji potrebna, se opiše za potrebno iz ozirov na javno korist. Tako mafija — naj bo že kjerkoli in kakršnakoli — vedno sedi na trinožnem stolu, ki ga nosijo korupcija, teror, politika. Raziščite katerokoli afero po svetu, pa boste našli ta trinožni stol.

Delo člane mafije krepko veže drugega na drugega s tem, da so vsi soudeleženci v zlem dejanju. Nič namreč ni tako trdno, kakor je soudeležba pri zlem dejanju. To je močnejše ko prijateljstvo, ker so soudeleženci v zlih dejanjih zvezani z zločinom in sramoto. Če gredo vsakebdi, so v nevarnosti, da jih odkrijejo. Zato nagon samoobrambe vsakemu soudeležniku svetuje slogo in skupnost. Kadar preti nevarnost, da bi utegnili odkriti mafijo, se mafija brani kakor se brani vsak napadeni organizem. Če je že potreba, da mora trpeti kakšno izgubo, mafija žrtvuje enega ali drugega člana — včasih takega člana žrtvuje mafija sama. Ako preti nevarnost, da bi žrtev odprla usta in povedala, kar je, ji »samomur« ali uboj za vedno zapre usta in mafija je rešena.

Mafija je vedno o vsem dobro obveščena, saj ima izvrstno poročevalsko službo. Brez te ne more biti. Nenavadno pazno spremlja delovanje in zasebno življenje takih ljudi, ki so ji nevarni, celo zasebno življenje članov njihove rodovine. Vse si zapisuje, vse pomni. V usodnem trenutku napadca zmede z obvestilom, da so ji znane neke skrivnosti iz njegovega delovanja, ki bi v njegovem interesu morale ostati skrite. Napadajoči nasprotnik se sredi boja ustraši in odstopi. Mafija se ne plaši nobenega sredstva. Veemogočna je. Kakor rak razjedajo tkivo narodnega telesa. Vez med posamezniki

mi organi narodnega telesa so pretrgane. Zato pa uspeva mafija in njeno delo.

Kadar mafija sme v tkivo narodovega telesa vreči svoje mreže in če se te takoj v začetku ne izrežejo, se mafija tako širi, tako raste, da je njena zmaga gotova vse dotlej, dokler narodnega in državnega organizma ne razgrize do konca. Tedaj pa je konec tudi mafije.

G. minister Ljotić sklepa svoj članek s temile besedami:

»To so nauki iz Stavijskijeve afere. Žal da tudi pri nas že vidimo obrise mafije. Zato pa smo tudi pokazali njeno sliko. Pošteni ljudje morajo poznati znake zla, njegove metode in razvoji, da ga preprečijo, dokler je čas.«

Župnim uradom lavantinske školiče

V času od 20. jan. do 15. marca se je vršilo po vsej škofiji 25 dekanijskih tečajev KA, ki se jih je udeležilo 210 duhovnikov in 3400 ljudi — zastopnikov posameznih župnij. Na tečajih so bile podane glavne smernice o KA v župniji. Namen tečajev je bil tudi ta, da bi škof. odbor KA prišel v ožje stike z gg. dušnimi pastirji in zastop. ljudstva. Prireditelja (Jerebič in Kolene) sta doživela ob teh tečajih dosti razveseljivega ter izrekata vsem, ki so imeli s tečaji delo, zlasti onim, ki so morali prenesti velike materijalne žrtve, iskreno zahvalo.

Na vse gg. dušne pastirje se obrača odbor tem potom z veliko prošnjo: Kjer je župnijska KA že upostavljena, naj ne ostane samo na papirju, marveč naj živi, kajti KA je življenje, gibanje, delo, kjer pa se ni upostavljena, se naj čimprej sestavi župnijsko vodstvo. Navodila za sestavo župnijskega sveta in odbora KA se nahajajo v škof. Oglasniku, 1929, št. 824, ter v letošnji Nedelji št. 12 do 15. Sploh prosí odbor vse dušne pastirje, da prebirajo sestavke, ki so v Nedelji pod »Katoliška akcija«. V tem oddelku bo do konca leta povedano vse, kar moramo vedeti o bistvu in smotru KA, o šoli za laične apostole ter o načinu dela v duhu KA.

Odbor bo v doglednem času razposlal na vse župnijske urade vprašanje, ali KA v župniji že obstoji in deluje ter bo vesel, ako bo dobil pritrjevalen odgovor.

Ko so je v Nemčiji dala naredba zoper žide, so židovski in drugi listi vsega sveta prinesli ogorčene proteste zoper hitlerjevsko nasilje. Enemu so sledili vsi. »Židje znajo!«, se je čitalo takrat v naših listih.

Sv. oče je pred leti spregovoril besedo o KA kot sredstvu za ohranitev, razširjanje in poglobitev pravega katoliškega duha v zasebnem, družinskem in javnem življenju. Kako je sprejelo njegovo besedo 380 milijonov katoličanov? Kako so jo sprejeli duhovniki? Ali se tudi o nas sme reči: »Katoličani znajo!«

Eno si pokličimo v spomin ob tej priliki. Če smo se dolžni mi katoličani, zlasti duhovniki, sploh komu pokoriti, smo dolžni storiti to nasproti Kristusovemu namestniku, sv. očetu. Ne kritizirati, ne presliševati, ne izpraševati: »Čemu?«, marveč storiti, kar žel. To velja zlasti v zadevi KA.

Dal Bog vsem k delu v KA veliko gorečnost in obilo blagoslova.

V Mariboru, dne 15. aprila 1934.

Dr. Franc Cukala l. r., škof. vodja KA; Jerebič Franc l. r., predsednik KA; Kolene Franc l. r., tajnik KA.

Važen sklep ptujske hranilnice in posojilnice

Ptuj, 14. aprila.

Pretekli četrtek je imela Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj svoj 24. redni občni zbor. Udeležil se ga je tudi nadrevizor g. Pušenjak. Občni zbor se je vršil v znamenju rekonstrukcije in obnove, kajti štirje zaslužni člani načelstva, med temi trije ustanovitelji zavoda, so izstopili iz načelstva, in sicer g. Jurij Kuhar radi starosti, g. Martin Toplak radi bolehnosti, g. Ferdo Pšunder radi oddaljenosti, g. Ferdo Fras radi tajništva. Po živahni debati se je izvolil novi odbor.

Odstopivši načelnik g. Jurij Kuhar, ki je dolgih 24 let modro in skrbno vodil posojilnico, je bil soglasno izvoljen za častnega načelnika. Bil je res vzor vestnosti in delavnosti, nesebičnosti in marljivosti, pošteniak od pete do glave, mož, kakršni se ne rode vsak dan. Dobri Bog ga ohrani še mnogo, mnogo let! Za novega načelnika je bil na predlog g. Mihe Brenčiča z večino glasov izvoljen dosedanji odbornik g. Martin Vrabl, trgovec v Ptuj; za odbornike načelstva pa so bili izvoljeni gg.: prošt dr. Ivan Žagar, Stefan Belšak, Simon Kuhar, Jožef Pihler, Franc Rašl in Janez Simonič. V nadzorstvo pa gg.: prof. Franjo Stiplovšek, Jurij Čeh, Franc Sveneč, Anton Vilčnik in Janez Prosenjak.

Novi odbor je na predlog odstopivšega odbornika župnika Pšundera sklenil, da bo z ozirom na veliko gospodarsko krizo v ptujskem okraju, zlasti v Halozah, posebno socialno in prizanesljivo postopal pri prezadolženih članih, ki ne zmorejo niti letnih obresti, s tem, da bo v nujnih primerih posameznim, revnim dolžnikom odpisal deloma ali popolnoma obresti ali tudi del glavnice. Zavedajoč se, da je posojilniško imetje, ki ga upravlja, skupna last slovenskega ljudstva, bo imel vedno odprto srce tudi za druge potrebe našega naroda in bo po svojih močeh lajšal socialno gorje naših dni. Tako delo bo Bog gotovo blagoslovil.

Bilanca izkazuje ob koncu leta 1933: članov 1655, hranilnih vlog 11.839.725 Din, posojil 7.478.779 Din, rezervnega zaklada 827.526 Din.

Z nedeljske proslave v Skoplju

Predsednik vlade Nikola Uzunović, patrijarh Varnava in Žika Lazič, minister za notr. zadeve med govorom predsednika skopljanske občine.

V Lurdu je bila ozdravljena

Zrtev pljučnice in kostne jetike

Sele zdaj ga prinaša »Journal de la Grotte de Lourdes«, ki ga izdaja dr. Vallet, načelnik zdravniškega nadzorstvenega urada v Lurdu.

Gre za Henriko Carpentier, ki je ozdravela v letu 1931; toda o ozdravljenju se je odbor lurških zdravnikov izjavil šele preteklo poletje, to je po natančni preiskavi. Bolezen se je pojavila prvič avgusta 1. 1929. Bolnica je pričela bruhati. Nastopila je mrzlica in pričelo jo je boleti teme. 15. oktobra so sprejeli bolnico v bolnišnico Cluny in ugotovili, da je napadeno levo krilo pljuč. Mrzlica se je stopnjevala in novembra dosegla 39,5. Zdravnik dr. Angellier je ugotovil, da katar ne vsebuje Kochovih bacilov. Od januarja 1930 dalje je zdravil bolnico dr. Juif. Februarja se je bolezen poslabšala in na vodi so se pojavile beljakovine in drugi simptomi notranje obolenosti. Bolnica je še vedno bruhala. Avgusta 1930 so jo preiskali v Lyonu. Bolezen se je poslabšala. Bolnica se ni mogla več premikati, mehur je odpovedal.

Nato je nastopila bolnica prvo pot v Lurd. Vrnila se je bolna in odšla zopet v bolnišnico v Cluny. Novembra istega leta se je pojavila v seču kri. Nastopile so bolečine na levi nogi in na levem boku. Noga se je skrajšala za 6 cm, znamenje bolezní »coaxalgia«. Januarja 1931 oteče bolnici koleno na levi nogi. Junija 1931 se bolnica zopet odpravi na pot v Lurd, da bi tam izprosil od Matere božje zdravlja. Dr. Noir je postavil za bolnico naslednjo diagnozo: kirurškična jetika (coaxalgia in Pottova bolezen). Dostavil je še, da mora bolnica na poti ležati. Bolnica je s seboj imela še drugo sprčevalo iz junija 1930, ki ga je napravil dr. Juif: »Hrbtenična jetika s strašnimi bolečinami, paralične motnje, bolešni krči v spodnjih delih rok in nog, epileptično tresenje, paraliza v mehurju, visokla mrzlica. To je bolezen, ki je zadela bolnico pred desetimi meseci.«

To diagnozo je potrdil tudi eden izmed zdravnikov okrajnega urada za socialno

skrbstvo in neki profesor na vseučilišču v Lyonu. Oba sta ugotovila Pottovo bolezen.

Bolnica je odpotovala v Lurd 24. julija 1931. Potovanje je bilo združeno s silnimi bolečinami. Zdravnik, ki je spremljal vlak, je v svojem poročilu ugotovil, da je bolnica dvakrat bruhal kri. V dnevih, ko je bivala še v Lurdu, se ni pokazalo nikako zboljšanje; toda 31. julija je bolnica med postajama Paray in Charolles nenadoma začutila, da so ji bolečine ponehale in imela je občutek, da se ji leva noga podaljšuje. Nenadoma se je dvignila, stopila z nosilnice in pričela hoditi.

Dr. Sellerier, ki je spremljal vlak, piše v svojem poročilu med drugim: »Letos sem drugič spremljal v Lurd mlado bolnico, katere primer je silno značilen. Lunskega julija je bila na vlaku ista bolnica in njena slabost in bolezen sta me ganili. Silno težavno potovanje, bruhanje krvi. Na drugem potovanju sem se vračal iz Lurda na drugem vlaku in zopet sem srečal isto bolnico, toda na koncu poti se je pojavila nenadno izboljšanje. Bolnica ne trpi več in prosi, da bi jo pustili samo hoditi. In res, precej dobro hodi. Gdč. Carpentier sem videl 14 dni nato. Bila je mnogo manj bleda in njena leca niso bila več tako upadla. Edino med hojo se obotavlja, kakor človek, ki ni navajen več hoditi. Videl sem jo zopet v septembru in osupnilo me je njeno stanje: hodi že boljše, odebella se je in rada je. Radiolog, ki jo je pregledal že v začetku bolezní, je ugotovil, da je njeno okostje popolnoma normalno, le na pljučih se vidi nejasna znamenja. Dr. Sellerier poroča, da je bila ob zadnjem njegovem obisku leva noga bolnice samo za centimeter krajša. Radiolog dr. Dufour je ugotovil samo zmanjšanje prozornosti na levem krilu pljuč; okostje popolnoma normalno.

Dne 6. avgusta 1932 se je gdč. Carpentier zopet zglasila v zdravniškem nadzorstvenem uradu v Lurdu, ki jo je preiskal. Na podlagi te preiskave so zdravniki ugotovili, da ni mogoče ozdravljenja gdč. Carpentier pripisati naravnim zakonom.

Podmorskih katastrof ne bo

Francoski pomorski izvedenec Guillaume je izumil pripravo, s katero se bo lahko posadka potopljene podmornice rešila. To je nekake vrste torpedni čoln. S pomočjo tega bo mostvo lahko priplovalo iz potopljene podmornice na površje. Naša podoba kaže na eni strani podmorski čoln, na drugi novo pripravo, ki je seveda zelo majhna.

Kriza je zašla tudi med zveri

Povpraševanje po levih in tigrih manjši

Cene divjih zverin se ravno tako ravnajo po povpraševanju in ponudbi, kakor vsako drugo kupčijsko blago, n. pr. avtomobil ali živež. Londonski zoološki vrt izdaja po večkrat na leto seznam cen raznih živali, ki jih ima v svojem parku. Ako primerjamo letošnji seznam s seznamom pred tremi leti, se bomo čudili. Dorasel lev je imel takrat ceno nad 50.000 dinarjev, danes pa ga lahko kupiš že za 10.000 Din in še za manj. Zakaj? Vzganjanje levov je danes mnogo bolj enostavno in ceneje kot nekdanj. Radi splošne krize, ki se tudi pri Angležih vztrajno drži, se je tudi število cirkusov, največjih odjemalcev levov, znatno skrcilo. Pred 40 leti je stal velik indijski slon, računano po današnji vrednosti denarja, okoli pol milijona dinarjev. Ako bi zoološki vrt hotel danes katerega prodati, bi ne prejel niti 100.000 dinarjev za tega veli-

kana. Najzanimivejša štirinožna divja žival je gotovo pritlikavi povodni konj. Ta je imel nekoč izredno visoko ceno, ker so ga našli lahko samo v divjih krajih, danes se razmnožuje tudi v ujetništvu. Še pred 20 leti je stal do četrtilijona dinarjev, danes samo še 15.000 dinarjev.

Enako je zgubila na vrednosti največja opica, gorila. Nekdanj je bilo treba zanjo odšteti okoli četrtilijona dinarjev. V londonskem zoološkem vrtu imajo dve gorili, katerima so dali ime »Mok« in »Moina«. Za obe so plačali toliko kakor nekdanj samo za eno žival. V Bristolu živi taka opica velikanka; ta je stala »samo« 100.000 Din. V vsej Angliji imajo samo te tri gorile, a tudi po zooloških parkih drugih mest jih le redko najdemo.

Skoraj nespremenjeno vrednost pa je obdržal nosorog, ki je prej ali sedaj stal okoli tisoč angleških funtov sterlingov, t. j. okrog četrtilijona dinarjev; le mladiče je dobiti za 800 funtov. Torej precej draga žival!

Neverjetno visoko ceno ima še danes afriški noj. Tisoč funtov je stal nekoč in še danes je treba zanj šteti več stotin. V ujetništvu se noj namreč ne plodi in dasi leže jajca, se ta skoraj nikdar ne izvale. Zato pa tudi tolikšna vrednost tega zanimivega in največjega ptiča.

V Delhih vstaja nova cerkev

Zgradba veličastnega svetišča v čast Sreč Jezusovemu v Novih Delhih živahno napreduje. Ta cerkev bo spominsko svetišče vse Indije na svetovno vojno. Zgradba svetišča bo stala nad 200.000 rupij, to je skoraj 3 milijonov Din. Del te ogromne vsote hočejo zbrati z javno zbirko. Po vsej Indiji se pobirajo darovi za zgradbo tega veličastnega hrama božjega.

Podkraj Indije in njegova soproga sta podpisala v ta namen vsoto 500 rupij, to je 7500 Din. Tudi misijonarji iz vse dežele pošiljajo kapucinom, ki vodijo zgradbo tega narodnega svetišča, večje ali manjše vsote, kljub silni krizi in pomanjkanju... »Pošiljam Vam 10 rupij (250 Din)«, piše neki misijonar iz daljne Birme, a sam še nima svoje cerkvice, in daruje vsako jutro sveto mašo pod drevesom; zgradite v prestolnici cerkev, ki bo kolikor mogoče lepa in veličastna!

V Budimpešti se je začela tekma za evropsko prvenstvo v boksanju.

Karikatura - nevarno orožje

Diktatorji se ga boje

Društvo češkoslovaških umetnikov »Manes« je priredilo v Pragi razstavo karikatur. Razen karikaturistov iz Nemčije se je te razstave udeležila večina najznamenitejših evropskih satirikov, ki režejo v živo s svojim svinčnikom. Radi te razstave se je čutila prizadeto Hitlerjeva Nemčija in nemški poslanik v Pragi dr. Koch je odločno protestiral proti nekaterim karikaturam, češ, da hudo žalijo predsednika nemške republike Hindenburga, kancelerja Hitlerja in druge vodilne državnike.

Iz poročila, ki ga je izdal nemški tiskovni urad, ponatiskujemo, da so se Hitler in njegovi prijatelji razburili radi karikatur, ki so jih razstavili nemški emigranti. Te karikature posebno ponižujejo Hitlerja. Nadalje so karikirani Hindenburg, Göring, Goebels, Röhm in še več drugih hitlerjevcev. Hakenkreuz je n. pr. sestavljen iz krvavih sekir, na drugem mestu zopet iz mrličev. Nemško uradno poročilo ugotavlja, da hočejo te karikature zbuditi vtis, da so v Nemčiji umor, mučenja in nasilstva na dnevnem redu. To so karikature, ki nimajo umetniške vrednosti. Hitlerjeva Nemčija se čuti prizadeto, ker je ta razstava nameščena sredi mesta in vzbuja sovraštvo proti Nemčiji. Ker lahko pokvari odnose med Češkoslovaško in Nemčijo, prosi nemška vlada, naj bi se te karikature odstranile. Tako nemško poročilo.

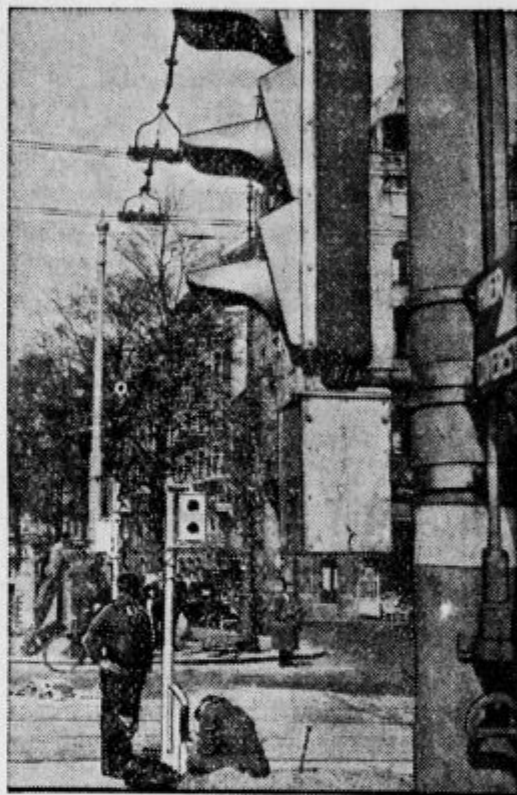
Poročali smo že, da se karikaturisti današnje Nemčije razstave niso udeležili; pač pa so prišli nemški izseljenci in porabili to priložnost, da s strahovitim sarkazmom udarijo po Hitlerju, pred katerim so zbežali. Svoje karikature so razstavili Th. Heine, George Grosz, nadalje so prišli John Heartfield, Godal, Sukajev itd. Sukajev je karikiral Hindenburga, toda prav tako Stalina, D'Annunzia, nadalje Trockega; prav tako so nekateri Čehi z vso ostrino prikazali Masaryka, Beneša, župana Baxo in več ministrov. Sploh niso umetniki prizanesli nikaki državi in nobenemu politiku, ki sploh daje kaj snovi za karikature.

V soboto je nemški poslanik zopet protestiral v zunanjem ministrstvu, čeprav je na prošnjo zunanjega ministra društvo »Manes« odstranilo neko Hitlerjevo karikature iz razstave. Dr. Koch je Beneševga zastopnika opozoril, da razstava še vedno vzbuja sovraštvo proti Nemčiji in da zato Nemčija prosi češkoslovaško vlado, naj bi v tej zadevi kaj ukrenila. Dr. Krofta je nemškega poslanika ljubeznivo sprejel in mu obljubil, da bo vlada storila, kar bo mogoče. Poudaril je izrečno, da nima zunanje ministrstvo pravice vmešavati se v zadeve umetniškega

društva »Manes«; pač pa bo vlada prosila društvo, naj karikature, ki razburjajo oficielno Nemčijo, prostovoljno odstrani.

Morda je prav nemški protest še bolj opozoril češkoslovaško javnost na razstavo, saj je bil obisk v zadnjih dveh dneh vprav rekorden. Tudi pred izložbenimi okni se množica kar kopiči. V oknu so n. pr. razstavljene karikature Masaryk, Dollfuss, Göring s sekro in Stalin, ki ga je karikiral Sukajev. Včeraj si je razstavo ogledala službena komisija, da bi ugotovila, ali je nemški protest upravičen.

Tudi tebe, ubogi pešec, so se spomnili

V Amsterdamu so vpeljali prometno signalizacijo tudi za pešce, da bi omogočili hitrejši in varnejši promet.

Vest ga je pekla

Henry Cadie je dolgo pot iz Kansas City v Colorado Springs napravil peš, da bi nekemu trgovcu vrnil okoli 50 dinarjev, ki mu jih je ukradel.

Za židano voljo

Med židi.

Samuel: Nesrečnež! Kako pa da si si zlomil nogo?
Abraham: Kaj praviš nesrečnež? Predvčerajšnjim sem se zavaroval zoper nezgode in včeraj sem si zlomil nogo!

Gozdar: Tako, zdaj sem te enkrat zasačil! Kaj pa delaš v gozdu s puško?
Divji lovec: Kaj tu delam? Slabo se mi godi in ustreliti sem se hotel.

Mara: Jaz ne morem umeti, zakaj vaš Janezek vsako leto napreduje, moj Francek pa je obsedel.

Spelca: Veste Janezku tako rastejo noge, da ga učitelj nima kam posaditi, zato ga pošilja v višji razred.

Pri naboru:

»No, Miha, kaj pa so ti rekli pri naboru?«
Miha ponosno: »Čudili so se mi. Rekli so: Ko bi dečko ne bil goljšav in škilav, ko bi imel raven hrbet in noge, bi bil gotovo najlepši vojak v vsem polku.«

»Glej, glej, očka, krave ležejo mleko!

Belgijec Bondouel je prevozil pot Pariz-Bruselj, ki je dolga 376 km, v 11 urah in 7 minutah in si priporil prvo nagrado.

